

Discussievragen bij Het kleine meisje van meneer Linh.

Leeskring bij Inloophuis de Boei

Dinsdagmiddag 27 november.

Aanvang: 13:00 uur

Vanaf dinsdag 9 oktober is een exemplaar van het boek te leen via de gastvrouwen van De Boei.

1. Denk je dat het mogelijk is een vriendschap te hebben zonder dat je elkaar verstaat? Wat is daar dan voor nodig?
2. Waarom blijft het onduidelijk uit welk land meneer Linh komt en in welk hij terecht is gekomen? Welke landen had jij hierbij voor ogen? Waarom?
3. Meneer Linh krijgt een andere verblijfplaats toegewezen. Waar denk je dat hij is terechtgekomen? Waarom zouden ze hem hier geplaatst hebben?

4. Hoe zorgt Claudel ervoor dat het land dat meneer Linh heeft verlaten tot leven komt?
5. Op een bepaald moment hebben meneer Linh en Bark dezelfde droom, waarin ze elkaar treffen in het geboorteland van meneer Linh. Wat zegt deze droom? In hoeverre vond je dit passen bij de rest van het boek?
6. Zou het niet logisch zijn als meneer Bark wel zou weten dat *Tao-lai* goedendag betekent in de taal van meneer Linh? Hij heeft immers in dit land gevochten. Hoe denk jij hierover?
7. Waarom is geur zo belangrijk voor meneer Linh? Welke geur zou jij het meest missen uit je eigen land?
8. Recensent Margot Dijkgraaf (*NRC Handelsblad*, 30 december 2005) schrijft: ' *Het kleine meisje van meneer Linh* is net zo goed te lezen als een geëngageerde roman over asielzoekers als een eigentijdse fabel of een hedendaags sprookje met een flinke dosis kitsch'. Hoe beoordeel jij deze roman? Waarom?
9. Bark blijkt als jongeman te hebben gevochten in het land van meneer Linh. Wat voegt dit volgens jou toe aan het verhaal? In hoeverre is dit voor Bark een motief om met meneer Linh bevriend te raken?
10. Over het einde van de roman zijn de critici verdeeld. Margot Dijkgraaf (*NRC Handelsblad*, 30 december 2005) schrijft: 'De ontknoping doet de roman als geheel geen goed. Zo wordt *Het kleine meisje van meneer Linh* een geëngageerd sprookje dat eerst de grens van de kitsch vervaarlijk dicht nadert, vervolgens een tijdje precies op die scheidslijn balanceert en op de laatste bladzijde alsnog de afgrond in tuimelt.' Maar Wineke de Boer (*de Volkskrant*, 14 oktober 2005) schrijft: 'Verrassend en onthullend, ten slotte, is het einde, dat het hele boek met terugwerkende kracht in een ander licht plaatst'. Met wie ben jij het eens en waarom?